

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.

Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,

1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.

07001-Palma de Mallorca.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça Internet:<http://www.eltemps.net>**Correu electrònic:** eltemps@eltemps.net**Subscripcions:** 902 131 025.**Edita:** Edicions del País Valencià, S.A.**Editor:** Eliseu Climent.**Coordinació:** Jaume Monzó.**Redacció de València:** Núria Cadenas, Miquel Calvet,

Víctor Maceda, Rosanna Melià, Joan M. Oleaque.

Redacció de Barcelona: Bàrbara Amorós, LluísBonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Millian, EnricRimbau i Gemma Morales (*Secretària de redacció*).**Redacció de Palma:** Miquel Payeras.**Producció:** Josep Agustí i Laia Carreras (*Correcció**lingüística*), Miquel Benítez (*Escàner i imatge*),Vanessa Prieto (*Maquetació i gràfics*).**Rúbriques:** Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert

Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià

Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferrer,

Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere

Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch,

Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pere Codonyan i Èric Forcada (Cata-

lunya Nord), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Mar-

quès (Menorca), Anna Sàez (Lleida), Àlvar Vallis

(Andorra).

Col·laboradors: Gemma Aguilera, Antoni Albalat,

Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa

Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas,

Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran

Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera,

Laia Climent, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines,

Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi

Finestres, Manuel García, Cecília Ganigós, Josep Gi-

freu, Xavier Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite

Insa, Gani Jakupí, Salah Jamal, Miquel A. Limón,

Jordi Llavinà, Iban L. Llop, Josep Maria López Lla-

ví, Josep-Vicent Marquès, J. M. Martínez Polo, Jau-

me Masdéu, Montserrat Minobis, Alexandre Muns,

Miquel-Lluís Muntané, Gustau Munoz, Joan Nebot,

Ricard Peris, Carles Pont, Joan Roura, Xavier Rubert

de Ventós, Ferran Sáez Mateu, Eduard Sanjuan, Jordi

Sebastià, Màrius Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, An-

toni Strubell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terricabras,

Felip Tobar, Alcía Toledo, Lourdes Toledo, Matthew

Tree, Xulio Ricardo Trigo, Manuel Valencia, Melissa

Velert, Sergi Verger, Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.

Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina

Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente

A. Jiménez, Salvador Llosa, Glòria Matamala, Jordi

Play, Marc Vila.

Disseny: Enric Satué.**Foto portada:** Efe.**Arxiu:** Jesús Prats (*Fotografia*), Rosa Serrano(*Documentació*).**Publicitat i promoció:** Salva Martínez i Pepa

Alòs (València). Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido,

Pere Ribalta i Cristina Torras (Barcelona). Tel.: 932

384 262.

Subscripcions: Quica Sena.**Administració:** Susanna Alacreu, Pilar Martí

i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, S.A.**Dipòsit legal:** V-853-1984.**Preu a la Catalunya Nord:** 3,04 euros.

(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

L'alarma generada per l'entrevista de Josep-Lluís Carod-Rovira amb dirigents d'ETA sent conseller en cap –i potser president de la Generalitat de Catalunya en funcions– ha posat de manifest diversos símptomes de la feble salut democràtica a Espanya. En primer lloc, la manera com ha aparegut la informació de la reunió Carod-ETA obre molts interrogants sobre l'ús que es fa dels serveis d'intel·ligència, en aquest cas el CNI (Centre Nacional d'Intel·ligència), sobre el control dels informes procedents d'aquest servei, sobre la seua possible difusió a mitjans de comunicació i sobre la dependència del poder judicial respecte del poder polític. I tot aquest llistat fa dubtar, lògicament, que el sistema democràtic funcione com ho hauria de fer. Per resoldre tots aquests interrogants oberts per la forma en què ha aparegut la informació, el Govern de l'estat hauria de respondre amb una manifestació pública, una explicació oficial i seriosa, equiparable a la que l'exconseller en cap Josep-Lluís Carod-Rovira ha donat al Parlament de Catalunya.

La possibilitat que el CNI estiga vigilant els representats i governants elegits democràticament de l'executiu català és reprovable èticament i legalment. La possibilitat que el CNI tinga localitzada la cúpula d'ETA i no faça res és un escàndol que, en un país democràtic, faria caure els màxims responsables del Govern i del servei d'espionatge. Evidentment, si, com algun mitjà ha afirmat, és cert que hi ha imatges de la trobada –de qui podrien vindre més que del CNI o de les forces de seguretat?–, no apareixeran: el descrèdit de l'esmentat servei seria tan vergonyant que la informació es giraria en contra dels que l'hagueren generat. Cal observar també que, si aquestes informacions foren un baló d'oxigen per a ETA –com diu el PP i dirigents del PSOE–, qui donaria aquest oxigen no seria qui ha parlat amb ETA sinó els responsables, polítics o policials, de fer la filtració interessada, per compte de tractar el tema amb la discreció que un assumpte així requeriria. O és que hi ha qui està interessat a perpetuar l'existència de l'organització armada basca? I, si es té en compte el moment concret en què ha sortit la notícia –en l'inici de la campanya electoral espanyola i un congrés internacional de víctimes del terrorisme– i l'estreta relació entre el director del diari on s'ha publicat i el membre de l'executiu espanyol pel qual passen els informes del CNI –són germans–, la sospita és inevitable. Però també cal advertir la responsabilitat del primer grup de l'oposició espanyola. El PSOE ha permès que el PP construeixca una dialèctica política que aniquila, sense cap rubor, la diferència. No sols ho ha permès, sinó que també sovint hi ha col·laborat, en lloc de construir un llenguatge alternatiu.

Ara, el Govern català dona per tancada la crisi. La lliçó d'aquest afer ha de servir per enfortir-lo i per oferir, des de la política catalana, una manera de fer diferent, on la paraula, per molt discordant que siga, mai no esdevinga delictiva.

Als nostres lectors

Volíem oferir el segon reportatge sobre com els partits polítics de Catalunya s'adapten a la nova realitat parlamentària. La setmana anterior explicàvem els partits de l'oposició, CiU i PP, i aquesta setmana era el torn dels del Govern: PSC, ERC i ICV-EUiA. Però la realitat ha posat en primer pla una tempesta que ha fet trontollar el nou mapa polític de Catalunya. La polèmica que s'ha generat al voltant de la filtració, segons sembla, provinent dels serveis secrets espanyols, de la reunió de Josep-Lluís Carod-Rovira amb ETA, a més de les repercussions polítiques, ha posat en evidència un estat espanyol que dona per bo el sacrifici de la pau i de la democràcia si serveix per a afeblir l'adversari electoral. L'ús de la filtració obvia que aquestes no han estat les úniques converses amb ETA. UCD, PSOE, PP, o el mateix president Josep Tarradellas, en són exemples. I si algun dia es vol eradicar la violència, en caldran més.

Enric Rimbau, redactor